

ранье, следъ което бѣше избита всичка та дружина на Императора, който сдавамъ пристигна да ся избави отъ плѣнъ. Блѣгаре-ти, като ся награбихъ съ много плѣнни, отидохъ си. Нѣ следъ малко врѣмя пакъ опустошихъ Имперій-тѣ, обсадихъ Константинополь, като съижнини на Перси-ты, и нѣ като не могождъ да го привзематъ, благодарихъ ся само да ся награбятъ и да ся врънатъ у дома-си (626). До сега Блѣгаре-ти ся находихъ въ голѣмо могущество, което отслабня отъ вѣтрешни-ты имъ раздоры, на които сѣтница-та бѣше раздѣль-ть между Блѣгаре-ты Влашки и Унгарски, които начнахъ да ся покоряватъ на особенни повелители.

Това даде доволно врѣмя на Византійци-ты да си поотдѣхнатъ отъ Блѣгаре-ты. Императоръ Ираклій, като ся въсползова отъ тоя случай, склони Кобрата, който стана независимъ повелитель на Блѣгаре-ты въ Влахи-и, на свої си странѣ, и заключи съ него пріятелскийговоръ (636), който уварди Кобрать въ всички си животъ.

ПРЕСЕЛЕНИЕ-ТО НА БЛѢГАРЕ-ТЫ ОТЪ ВЛАХИ-И ВЪ МИЗИЙ, И НАЧЯЛО НА СЕГАШНІЙ-ТѢ БЛѢГАРИЙ.

Въ това врѣмя Блѣгаре-ти въ Мизи-и ся усилювахъ съ съединеніе-то на свои-ты единоплемянници, които безпрѣстано прѣминувахъ изъ Влахи-и. Отъ това усилюванье ся бояше Имперія-та да не изгуби съ всѣмъ Мизи-и, въ които още ся дръжахъ въ нѣкои мѣста Византійци ти.

А спарухъ, прѣемникъ-ти Кобраторъ довръши наѣз-
никъ прѣселеніе-то на Блѣгаре-ты въ Мизи-и, дѣто отия
останалы-ты мѣста отъ Гърци-ты. Безуспѣшно то срѣщу ие-
го военно ходене на Импер. Константина Погоната, и пора-
зенъ то Гърци-тѣ армій, утврди на Блѣгаре-ты за всегда
тѫж странѣ (679), която отъ тогава насамъ по имѧ-то на
новы-ты владѣтели, начна да ся наречя Блѣгарія.

Младый, въ беспокойный, наследникъ на Константина Погоната, Іустиніанъ II, въ начяло-то на свое-то царуванье, съ надеждѫ да отнеме Мизи-и отъ Блѣгаре-ты, нападна на тѣхъ